

KÜTÜPHANE HAFTASI YURTTA NASIL KUTLANDI

Sami GÜRTÜRK

Türk Kütüphaneciler Derneği bundan böyle her Yılın Kasım ayının Pazartesi ile başlayan son haftasının «Kütüphane Haftası» olarak değerlendirilmesine karar verdi. Bu karar gereğince kütüphaneci dernekleriyle bütün halk ve çocuk kütüphanelerine birer genelge göndererek haftanın tüm kütüphaneci arkadaşlar tarafından önemle işlenmesi istendi. Kütüphaneler Genel Müdürlüğü de derneğin söz konusu karar ve isteğini olumlu karşılayarak bütün kendine bağlı kütüphanelere birer genelge yolladı ve haftaya önem verilmesini istedi. Böylece kütüphanecilik alanında yeni bir adım daha atılmış oluyordu. Haftanın amacı, bu süre içinde kitabı okuyuncuya daha fazla iletmek, yada okuyucuyu kütüphaneye daha çok çekmek, kısacası okuyucuya hafta boyunca daha fazla oranda kütüphane hizmetini sunmak idi.

Sanıyorum ki ilgililer radyo ve basın yoluyla Ankara'da yapılanları izlemişlerdir. Gönlün istediği yeterlikte olmamakla beraber haftamızın radyo ve basın yankı yapması, çeşitli yayınlar arasında yer alması, bu amaçla sergiler açılması, Türk Hava Kurumu uçaklarının Ankara üzerine kütüphane ile ilgili vecizeler yağdırması ve benzeri işler bir başlangıç için ümit verici olmuştur.

Bu arada büyük günlük gazetelerimizin ve özellikle yiğit kültür ve aküalite dergilerimizin ilgisizliğini belirtmeden geçemiyeceğim. Halkın daha çok okuması için biz kütüphaneciler çaba harcıyıp hafta düzenlerken bu milletin az okuduğundan yakının basın erbabının «Hafta»mıza karşı ilgisizliği gerçekten düşündü. rücü bir davranış olmuştur. Buna karşılık Anadolu basını konuya daha çok önem vermiş ve «Hafta»yı değerlendirmiş bulunuyor.

Meslektaşlarımızın tutumuna gelince: Henüz bütün halk ve çocuk kütüphanesinin bu konuda neler yaptığını bilemiyoruz. Çünkü bir çoğundan halen cevap gelmiş değil. Hastalananlar, kuruluş halindeki kütüphaneler ve işe yeni başlamış kütüphaneciler dikkate alınsa bile bir kısım arkadaşların bu konuda neler yaptığını duyurmamış olması en azından üzücüdür. Bunun sebebini bir şeyler yapmamış olmak şeklinde yorumlamak istemiyorum.

Çoğu Halk kütüphanesi olmak üzere 90 kütüphanenin bu haftayı kutlayışı denebilir ki umulanın üstünde örneklerle doludur. Yapılan çalışmalar çoktan aza doğru sıralandığı zaman görülür ki hepsi sergi açmış, dövizler, vecizeler yazmış, pankartlar düzenlemiş ve bulundukları yerin basınından, belediye hoparlöründen, hatta radyosundan yararlanarak sergiyi ve haftayı halka duyurmuş,

Gelen yazıların incelenmesinden çıkan genel sonuç şudur: kütüphanecilerimiz bu hafta münasebetiyle kendilerinden istenilmiş olanı iş edinerek ciddi ve yorucu bir çalışma yapmışlar. Üstelik Atatürk ve çocuk kitapları haftasının yorgunluğu-

na kulak asmaksızın. Çeşitli çalışmalar arasında dikkati çekenler de var. Kuşadası, Balıkesir, Manisa, Aydın ve Ragıp Paş kütüphanelerinde film gösterilmesi, Gölhisar ve İnegöl kütüphanelerinde münazara yapılması yada Uluborlu'da açık oturma düzenlenmesi gibi. Bu arada Erzurum kütüphanesi müdürü ile Gaziantep kütüphanesi başmemurunun il radyosundan kütüphane konusunda halka konferans vermeleri sevindirici olmuştur. Ayrıca 20 kütüphanemizde kütüphaneciler vada öğretmenler tarafından kütüphane konusunda konferans, söyleşi ve konuşmalar düzenlendiği görülmektedir. Bu çeşit toplantıların Bolu'da piyesle, Gülşehir'de müsamere ile, Manisa'da konserle, Tekirdağ ve Gölhisar'da folklor gösterileriyle zenginleştirildiği görülmüyor.

Posof, Avanos, Demirci, Kozaklı, İçel, Çayeli ve Hacıbektaş kütüphanelerinde çaylı toplantılar düzenlenerek halkın ilgisinin çekilmesi ve haftanın değerlendirilmesi iyi bir örnek olmuştur.

Bu örnekler konusuna; meselâ Kozaklı'da kütüphane derneğinin, Gülşehir'de belediyenin, Hacıbektaş'ta bizzat Kaymakamın katılmış olduğu eklenirse anlamı daha da kuvvet kazanmış olur. Hele hafta münasebetiyle Posof belediyesinin «800» liralık kitap alarak kütüphaneye hediye etmiş olması güzel bir belediye anlayışı olarak alkışlanmaya değer. Ama daha önce de söylediğim gibi bir çok kütüphanecimiz çalışmalarıyla bu ilgiyi hak etmişlerdir. Örneğin Manisa halk kütüphanesi hafta boyunca özel şekilde kitap ödünç vererek, Mudurnu kütüphanesi serbest meslek erbabının ayağına kitap götürerek, Kızılcahamam kütüphanesi cezaevine kitap taşıyarak, Gülşehir kütüphanesi geceleri kütüphaneyi saat 23 e kadar halka açık tutarak, Ragıp Paşa kütüphanesi İngilizce kursu açarak, Nevşehir kütüphanecisi ise kahvelerde fıkra ve hikâye okuyarak,

Şüphesiz «Hafta» sırf kütüphanecilerimizin çabalarıyla değerlendirilemezdi. Bu nedenle 29 kütüphanecimizin çevresindeki okullarla işbirliği yaptığı görülmektedir. Bu sayede bir ki kütüphane konusu okullara götürülmüş yada okullar kütüphaneye çekilmiştir. Bu çeşit çalışmalar arasında Akhisar kaymakamının kütüphane konusuna önem vermesi, Senirkent kaymakamının kütüphanecilikle ilgili bir konuşma yapması, Tekirdağ, Burdur ve Rize Millî Eğitim müdürlüklerinin arzulanan işbirliğinde öncülük etmesi şükranla karşılanacak davranışlardır.

Çok yeni bir anlayış örneğini Giresun, Tekirdağ, Şebinkarahisar, İnegöl ve Çayelinde görmekteyiz. Buralarda müftüler, imamlar ve vaizler kütüphanecileriyle işbirliği yaparak halkı kütüphaneye ve okumaya çağırışlardır.

Sırası gelmişken «16» ilimiz ile «11» ilçemizin başına, gazetelerinde haftamıza yer ve önem verdikleri için teşekkür etmek isterim. Haftanın değerlendirilmesi programına öğrenciler arasında düzenlenen çeşitli yarışmaların katılması da ayrıca anlamlı olmuştur. Süleymanpaşa, İskenderun, Kozaklı, İnegöl, Bitlis, Aydın ve Artvin kütüphanelerinde yapılmış olan bu çalışmaların her biri başka açıdan değerli.

Örneğin Kozaklı'da en çok okuma sırasına göre verilen Türk bayrağı, Atatürk portresi ve Atatürk'ün hitabesi ödülleri kaymakamın eliyle dağıtması, Süleymanpaşa kütüphanesindeki yarışmacıların hediyelerinin iki banka tarafından verilmesi, Bitlis'te öğrenciler arasındaki yazı yarışmasında derece alanlara Bitlis basını tarafından telif hakkı ödenmesi gibi.

Sırası gelmişken 16 ilimiz ile 11 ilçemizin başına, gazetelerinde «Hafta»ya vâir ve önem verdikleri için bir kütüphaneci olarak teşekkür etmek isterim.

Yukarıda anlatılan çeşitli çalışmaların elbetteki olumlu sonuçları olacaktır. Ama bunlar hemen elde edilecek cinsten değildirler. Daha çok okutma yoluyla memleket kültürüne hizmet etmenin faydaları yıllar sonra etkisi duyulacak çalışmalardır. Ne var ki aceleci olan insan tabiatı, -belki de ömrümüzün kısalığından geliyor bu- hemen sonuç almak istiyor. Bu çeşit sonuçlardan da söz etmek mümkün. İşte bir kaç örnek: 1- Kuşadası çocuk kütüphanesine hafta dolayısıyla yeni malzemeler alınmış. 2- Torbalı kütüphanesi ödünç kitap verme servisine yeni üyeler yazmış. 3- Sütçüler ve Ardeşen kütüphanelerinde ödünç kitap verme servisleri açılmış. 4- Adana'daki kütüphaneciler bavullarla ödünç kitap verme kampanyasına girişmiş. 5- İskenderun kütüphanesi evlere kitap götürmüş. 6- Yozgat kütüphanesi cezaevinde bir kitaplık kolu kurmuş. 7- Karasır, Gölpazarı, Uluhorlu, Bolvadin, Şavşat, Emet ve Ragıpapa kütüphanesi okuyucuları hızla artmış.

Kısaca belirtmek ve genel olarak anlatmak istenirse diyeceğim ki Anadolu'da kütüphanecilik haftası bir bayram havası içinde kutlanmış. Çaylı topantılar müsamereler, folklor gösterileri yanı sıra Tekirdağında topçu keşif uçaklarının il üstüne dövizler atışı ve Kilis kütüphanesinin bayraklarla donatılışı, herhalde bundandır.